

Česká republika v. Parlament a Rada (věc C-482/17)

Datum rozhodnutí: 3. prosince 2019

Závěr: Žaloba na neplatnost, kterou se Česká republika domáhá zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/853 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní, se zamítá.

Skutkové okolnosti: Na podporu svého žalobního návrhu Česká republika uvedla čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení zásady svěřené pravomocí, druhý z porušení zásady proporcionality, třetí z porušení zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání a čtvrtý z porušení zásady zákazu diskriminace.

Právní stránka: První žalobní důvod (porušení zásady svěřené pravomocí) byl zamítnut jako neopodstatněný s tím, že unijní normotvůrce nemůže být zbaven možnosti přizpůsobit na základě článku 114 SFEU takový akt, jako je směrnice 91/477, jakékoli změně okolností nebo jakémukoli vývoji znalostí s ohledem na úkol, který mu náleží, a to dbát na ochranu obecných zájmů uznaných ve Smlouvách, včetně zachování veřejné bezpečnosti. Druhý žalobní důvod (porušení zásady proporcionality) byl rovněž zamítnut jako neopodstatněný s tím, že napadená směrnice nestanoví vyvlastnění držitelů takových zbraní, které byly nabyty před jejím vstupem v platnost, a jakékoli odnětí vlastnického práva k takovým zbraním v návaznosti na provedení napadené směrnice do práva členských států tak musí být považováno za uskutečněné z rozhodnutí členských států. Dále mají-li členské státy na základě této směrnice povinnost v zásadě zakázat nabývání a držení takových zbraní po vstupu této směrnice v platnost, takový zákaz v zásadě jen zamezuje nabytí vlastnického práva k majetku a pojí se s ním všechny výjimky uvedené v čl. 6 odst. 2 až 6 směrnice 91/477 ve znění napadené směrnice, které se týkají konkrétně ochrany kritické infrastruktury, konvoju vysoké hodnoty a citlivých prostor, jakož i zvláštní situace sběratelů, podnikatelů v oboru zbraní, zprostředkovatelů, muzeí nebo také sportovních střelců. Konečně zákaz nabývání vlastnického práva k některým zbraním a jiná opatření obsažená v napadené

směrnici, než jsou tyto zákazy, představují úpravu užívání majetku v obecném zájmu ve smyslu čl. 17 odst. 1 třetí věty Listiny a není prokázáno, že by tato opatření v tomto ohledu překračovala rámec toho, co je k tomu nezbytné. Třetí žalobní důvod, spočívající v porušení zásad právní jistoty a legitimního očekávání, byl rovněž zamítnut jako neopodstatněný. Zásady legitimního očekávání se totiž může dovolávat pouze jednotlivec, který se nachází v situaci, ze které vyplývá, že unijní správa u něj vyvolala podloženou naději. Ujištění způsobilá vzbudit takováto očekávání jsou tvořena přesnými, nepodmíněnými a shodujícími se informacemi z oprávněných a spolehlivých zdrojů bez ohledu na formu, v jaké jsou tyto informace sděleny. Naproti tomu se nikdo nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud mu správa neposkytla konkrétní ujištění. Stejně tak je-li opatrný a obezřetný hospodářský subjekt schopen předvídat přijetí unijního opatření, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, nemůže se takovéto zásady dovolávat, pokud je toto opatření přijato. Konečně i čtvrtý žalobní důvod (porušení zákazu diskriminace) byl zamítnut jako neopodstatněný. Podmínka pro užití výjimky stanovené v čl. 6 odst. 6 druhém pododstavci směrnice 91/477, týkající se vojenského systému založeného na branné povinnosti, v jehož rámci se po dobu posledních 50 let uplatňoval systém převodu vojenských palných zbraní osobám opouštějícím vojsko, totiž bere ohled na kulturu a tradice Švýcarské konfederace a na skutečnost, že vzhledem k těmto tradicím má uvedený stát zkušenosti a prokazatelnou schopnost dohledávat a monitorovat dotčené osoby i zbraně, na základě čehož lze předpokládat, že cíl veřejné bezpečnosti, které napadená směrnice sleduje, bude dosaženo i přes tuto výjimku. Vzhledem k tomu, že nelze předpokládat, že by tomu tak bylo v případě států, které nemají ani tradici systému převodu vojenských palných zbraní, a tudíž ani zkušenosti a prokazatelnou schopnost dohledávat a monitorovat dotčené osoby a zbraně, je třeba mít za to, že v situaci srovnatelné se situací Švýcarské konfederace se nacházejí pouze ty státy, kde takový systém existuje také po dlouhou dobu.

Související judikatura: rozsudek ze dne 29. března 2012, *Komise v. Polsko*, C-504/09 P, EU:C:2012:178.

Relevantní právní úprava: směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/853, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní.

Slovenské elektrárne (věc C-376/18)

Datum rozhodnutí: 12. prosince 2019

Závěr: *Právo EU nebrání vnitrostátní právní úpravě, která zavádí zvláštní odvod z výnosů z činností prováděných doma i v zahraničí podniky, jež působí na základě povolení vydaného orgánem veřejné moci v různých odvětvích regulované činnosti, včetně podniků, které jsou držiteli povolení k dodávce elektřiny vydaného příslušným vnitrostátním regulačním orgánem.*

Skutkové okolnosti: Společnost Slovenské elektrárne je slovenský regulovaný subjekt, který dodává elektřinu a za tímto účelem má povolení vydané úřadem pro regulaci síťových odvětví (dále jen „povolení“). Podle zákona č. 235/2012 vydal daňový orgán výměr na nedoplatek ve výši 11 298 797, 52 eur z titulu povinných odvodů, včetně zvláštního odvodu, které měla tato společnost zaplatit za zdaňovací období roku 2015. Společnost Slovenské elektrárne napadla tento výměr u Krajského soudu v Bratislavě mimo jiné z důvodu, že vnitrostátní právní úprava, na jejímž základě byl tento výměr vydán, není v souladu s unijním právem. Daňový orgán v reakci na to zejména uvedl, že z důvodové zprávy k návrhu zákona č. 235/2012 vyplývá, že cílem tohoto zákona je zajistit spravedlivější a efektivnější rozdělení břemene vlivů hospodářské krize, snížit nárůst schodku veřejných financí tak, aby se snížil pod hranici 3 % hrubého domácího produktu, a zapojit podniky působící v odvětví regulované činnosti do zlepšování stavu veřejných financí.

Právní stránka: Zvláštní odvod zavedený vnitrostátním zákonem má povahu obecného daňového opatření, konkrétně přímé daně z celkových výnosů podniků působících v hospodářských odvětvích, na která se tento zákon vztahuje. Podle těchto informací tento odvod totiž zaprvé sleduje v souladu s důvodovou zprávou k návrhu zákona č. 235/2012 Sb. rozpočtový cíl, jenž spočívá ve snížení nárůstu schodku veřejných financí a v boji proti hospodářské krizi, zadruhé se vztahuje na podniky působící v odvětvích regulované činnosti, a to nejen v energetickém odvětví, ale také v mnoha jiných hospodářských odvětvích, a zatřetí se nevztahuje na dodávku elektřiny jako takovou, ale zatěžuje celkový hospodářský výsledek dotyčného regulovaného subjektu.

V tomto ohledu je třeba připomenout, že vzhledem k tomu, že cílem směrnice 2009/72 je vytvoření vnitřního trhu s elektřinou, použil unijní normotvůrce řádný legislativní postup, který je stanoven v čl. 95 odst. 1 ES, pro přijetí opatření ke sblížení ustanovení právních a správních předpisů členských států při vytváření a fungování vnitřního trhu. V souladu se samotným zněním čl. 95 odst. 2 ES se přitom tento čl. 95 odst. 1 na ustanovení o daních nevztahuje. Z toho vyplývá, že jelikož směrnice 2009/72 nepředstavuje opatření ke sblížení daňových předpisů členských států, ustanovení této směrnice a zejména její čl. 3 odst. 1 až 3 a 10 se na takovou vnitrostátní právní úpravu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, jež zavádí zvláštní odvod z výnosů podniků, na které se vztahuje tato právní úprava, nepoužije.

Související judikatura: rozsudek ze dne 7. listopadu 2019, *UNESA a další*, C-80/18 až C-83/18, EU:C:2019:934.

Relevantní právní úprava: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou.

IT Development (věc C-666/18)

Datum rozhodnutí: 18. prosince 2019

Závěr: *Porušení ustanovení licenční smlouvy k počítačovému programu týkající se práv duševního vlastnictví nositele autorských práv k tomuto programu spadá pod pojem „porušení práv duševního vlastnictví“ ve smyslu směrnice 2004/48, a tudíž musí mít uvedený nositel možnost požít záruk stanovených posledně zmíněnou směrnicí bez ohledu na režim odpovědnosti použitelný podle vnitrostátního práva.*

Skutkové okolnosti: Na základě smlouvy ze dne 25. srpna 2010 ve znění dodatku ze dne 1. dubna 2012 poskytla společnost IT Development společnosti Free Mobile, operátorovi telefonních služeb nabízejícímu balíčky mobilních služeb na francouzském trhu, licenci a tyto společnosti uzavřely smlouvu o údržbě počítačového programu nazvaného ClickOnSite, což je software centralizovaného řízení projektů určený k organizaci a sledování vývoje rozmístění všech antén radiotelefonní sítě společnosti Free Mobile jejími týmy a externími poskytovateli technických služeb v reálném čase. Návrhem ze dne 18. června 2015 podala společnost IT Development žalobu proti společnosti Free Mobile u soudu prvního stupně v Paříži pro porušení práv k počítačovému programu ClickOnSite, v níž se

domáhala náhrady škody. Společnost IT Development vytýkala společnosti Free Mobile, že změnila dotyčný počítačový program, zejména vytvořením nových formulářů. Kromě toho, že společnost IT Development byla názoru, že tyto změny byly podstatné, k podložení tvrzení, že společnost Free Mobile nebyla oprávněna takové změny provést, poukázala zejména na ustanovení článku 6 licenční smlouvy, nadepsaného „Rozsah licence“, podle kterého se v podstatě zákazníkovi výslovně zakazuje přímo či nepřímo rozmnožovat softwarový balík, rozložit jej nebo na něm provést operace reverzního inženýrství, jakož i přímo či nepřímo změnit, upravit, přizpůsobit tento software nebo vytvořit k němu další a dodatečná díla. Společnost Free Mobile podala vzájemnou žalobu z důvodu zneužití práva podat návrh na zahájení řízení a tvrdila, že návrhy společnosti IT Development jsou nepřípustné a nepodložené.

Právní stránka: Každý nositel práv duševního vlastnictví je oprávněn žádat o použití opatření, řízení a nápravných opatření upravených touto směrnicí v souladu s použitelným právem. Možnost podat takovou žádost přitom nepodléhá žádnému omezení, pokud jde o smluvní či jiný původ porušení těchto práv. Je tedy třeba konstatovat, že porušení ustanovení licenční smlouvy k počítačovému programu týkající se práv duševního vlastnictví nositele autorských práv k tomuto programu spadá pod pojem „porušení práv duševního vlastnictví“ ve smyslu směrnice 2004/48, a že tudíž uvedený nositel musí mít možnost požívat záruk stanovených touto směrnicí. Je však třeba uvést, že i když cílem směrnice 2004/48 je stanovit opatření, řízení a nápravná opatření ve vztahu k nositelům práv duševního vlastnictví, což zahrnuje autorská práva k počítačovým programům stanovená směrnicí 2009/24, prvně zmíněná směrnice nestanoví přesné podmínky uplatnění těchto záruk a nestanoví uplatnění zvláštního režimu odpovědnosti v případě porušení těchto práv. Z toho vyplývá, že vnitrostátní zákonodárce může i nadále volně stanovit konkrétní podmínky ochrany uvedených práv a zejména vymezit smluvní či deliktovní povahu žaloby, kterou může nositel těchto práv podat v případě porušení práv duševního vlastnictví proti nabyvateli licence k počítačovému programu. Je však nezbytné, aby byly v každém případě splněny požadavky směrnice 2004/48. Z toho vyplývá, že vnitrostátní zákonodárce může i nadále volně stanovit konkrétní podmínky ochrany uvedených práv a zejména vymezit smluvní či

deliktovní povahu žaloby, kterou může nositel těchto práv podat v případě porušení práv duševního vlastnictví proti nabyvateli licence k počítačovému programu. Je však nezbytné, aby byly v každém případě splněny požadavky směrnice 2004/48.

Související judikatura: rozsudek ze dne 12. července 2011, *L'Oréal a další*, C-324/09, EU:C:2011:474, rozsudek ze dne 10. dubna 2014, *ACI Adam a další*, C-435/12, EU:C:2014:254.

Relevantní právní úprava: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů.

Home Credit Slovakia (věc C-290/19)

Datum rozhodnutí: 19. prosince 2019

Závěr: *Právo EU brání tomu, aby byla roční procentní sazba nákladů uvedená ve smlouvě o spotřebitelském úvěru vyjádřena nikoli jako jedna sazba, ale jako rozpětí odkazující na minimální a maximální procentní sazbu.*

Skutkové okolnosti: Dne 4. března 2013 uzavřeli RN a Home Credit smlouvu o spotřebitelském úvěru ve výši 3 359,14 eur. Smlouva uváděla částku měsíčních splátek (89,02 eur), úrokovou sazbu (19,62 %) a RPSN (mezi 21,5 % a 22,4 %). Smlouva rovněž stanovila, že RPSN závisí na datu poskytnutí finančních prostředků RN a že mu bude sdělena po tomto datu. Ve smlouvě jsou dále uvedeny termíny splatnosti splátek úvěru a je stanoveno, že první splátka je splatná po uplynutí jednoho měsíce od data poskytnutí úvěru, že každá další je splatná 15. den každého kalendářního měsíce a že úvěr je splatný v 60 měsíčních splátkách. Dne 2. července 2017 informovala Home Credit RN, že úvěr splatil v plném rozsahu, tedy ve výši 5291,24 eur. RN však podal proti Home Credit žalobu na vydání bezdůvodného obohacení, neboť úvěr měl být považován za bezúročný a bez poplatků, jelikož RPSN nebyla ve smlouvě stanovena jako jedna sazba, ale jako rozpětí mezi minimální a maximální výší sazby. RN měl za to, že musí splatit pouze jistinu úvěru ve výši 3 359,14 eur, a proto se z titulu bezdůvodného obohacení domáhal vrácení částky 1 932,10 eur.

Právní stránka: RPSN má pro spotřebitele zásadní význam jakožto údaj o celkových nákladech úvěru ve formě sazby vypočítané podle jednotného matematického vzorce. Tato sazba totiž spotřebiteli umožňuje z ekonomického

hlediska posoudit dosah závazku spjatý s uzavřením úvěrové smlouvy. Je třeba konstatovat, že kdyby bylo možné v úvěrové smlouvě stanovit, že RPSN může být vyjádřena nikoli jako jediná sazba, ale jako rozpětí mezi minimální a maximální sazbou, nebylo by splněno kritérium jasnosti a výstižnosti stanovené v čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/48. Toto kritérium je přitom zásadní pro to, aby se spotřebitel mohl, jak uvádí bod 31 odůvodnění této směrnice, seznámit se svými právy a povinnostmi podle úvěrové smlouvy. Použití takového rozpětí může totiž nejen ztížit posouzení celkových nákladů úvěru, ale rovněž uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného dosahu jeho závazku. Je třeba dodat, že v tomto ohledu není relevantní okolnost, že některé informace, zejména datum čerpání úvěru nebo i datum uzavření smlouvy, nejsou věřiteli známy v době, kdy spotřebiteli předkládá nabídku úvěrové smlouvy. Směrnice 2008/48 totiž v části II své přílohy I upravuje další možnosti, které mají usnadnit výpočet RPSN v případě, že nejsou známy určité skutečnosti, nebo pokud není z jiných důvodů možné je určit. Pokud tedy není známo datum čerpání úvěru, má věřitel k dispozici další možnosti, upravené zejména v písm. a) až c) části II přílohy I směrnice 2008/48, pro přesný výpočet RPSN. Stejně tak v případě, že není známo datum uzavření smlouvy, stanoví část II písm. f) bod ii) přílohy I této směrnice, že se předpokládá, že den prvního čerpání je den, který vyplývá z nejkratšího intervalu mezi tímto datem a datem první platby, kterou má spotřebitel provést. Především z důvodu uvedených předpokladů, které mají usnadnit výpočet jednotné RPSN, tedy nelze tvrdit, že stanovení RPSN vyjádřené jednou sazbou není možné nebo je nadměrně obtížné, pokud takové skutečnosti nejsou známy.

Související judikatura: rozsudek ze dne 21. dubna 2016, *Radlinger a Radlingerová*, C-377/14, EU:C:2016:283, rozsudek ze dne 5. září 2019, *Pohotovost*, C-331/18, EU:C:2019:665.

Relevantní právní úprava: čl. 10 odst. 2 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES o smlouvách o spotřebitelském úvěru.

Niki Luftfahrt (věc C-532/18)

Datum rozhodnutí: 19. prosince 2019

Závěr: Pojem „nehoda“ ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na všechny situace nastalé na palubě letadla, kdy předmět používaný k poskytnutí

služby cestujícím způsobil cestujícímu zranění, aniž je nutno zjišťovat, zda jsou tyto situace důsledkem rizika spojeného s leteckou dopravou.

Skutkové okolnosti: V roce 2015 cestovala žalobkyně GN, které bylo v té době šest let, na palubě letadla se svým otcem HM, vedle kterého seděla. Tento let z Mallorcy (Španělsko) do Vídně (Rakousko) provozovala společnost Niki Luftfahrt. Během letu byl HM podán kelímek s horkou kávou, který byl položen na odkládací stolek umístěný před ním, a tento kelímek se převrhl a jeho obsah se vyliil na pravé stehno a hrud' GN, což jí způsobilo popáleniny druhého stupně. Nepodařilo se určit, zda se kelímek s kávou převrhl z důvodu závady na sklápěcím stolku, na kterém byl položen, nebo z důvodu vibrací letadla. Žalobkyně, zastoupená svým otcem jakožto zákonným zástupcem, podala na základě čl. 17 odst. 1 Montrealské úmluvy návrh, aby byla uvedenému dopravci, který je nyní v úpadku, uložena povinnost k náhradě škody ve výši odhadované na 8 500 eur.

Právní stránka: Z přípravných prací, jež vedly k přijetí Montrealské úmluvy, vyplývá, že strany této úmluvy upřednostnily pojem „nehoda“ před pojmem „událost“ navrhovaným v původním návrhu. Důvodem toho je, že výraz „událost“ byl považován za příliš široký, zahrnující všechny okolnosti, a mohl vést k příliš četným soudním sporům. Naproti tomu bylo po změně použití tohoto výrazu rozhodnuto o odstranění poslední věty čl. 17 odst. 1 Montrealské úmluvy, která stanovila, že dopravce není odpovědný, pokud smrt nebo zranění byly důsledkem zdravotního stavu cestujícího. Mělo se totiž v podstatě za to, že by zachování takového zproštění odpovědnosti narušilo rovnováhu mezi dotčnými zájmy v neprospěch cestujícího a že tato úmluva již každopádně zakotvila obecné ustanovení o zproštění odpovědnosti ve svém článku 20. Právě z tohoto důvodu Montrealská úmluva za účelem zachování takovéto rovnováhy zprošťuje v určitých případech dopravce odpovědnosti nebo omezuje jeho povinnost k náhradě škody. Článek 20 této úmluvy totiž stanoví, že pokud dopravce prokáže, že škodu způsobil nebo k ní nedbalostí nebo jiným chybným jednáním či opomenutím přispěl cestující, je dopravce zcela nebo částečně zproštěn odpovědnosti za škodu vůči tomuto cestujícímu. Kromě toho z čl. 21 odst. 1 uvedené úmluvy vyplývá, že se letecký dopravce nemůže zprostit odpovědnosti za škody podle čl. 17 odst. 1 uvedené úmluvy, jestliže tyto škody nepřevyšují určitou prahovou hodnotu pro odškodnění,

ani svou odpovědnost omezit. Pouze při překročení této prahové hodnoty se může letecký dopravce zprostit odpovědnosti podle čl. 21 odst. 2, když prokáže, že škoda nebyla způsobena jeho zaviněním nebo byla způsobena pouze zaviněním třetí osoby. Tato omezení umožňují cestujícím dosáhnout snadného a rychlého odškodnění, aniž by bylo na letecké dopravce kladeno velmi těžké, obtížně určitelné a vyčíslitelné břemeno náhrad, které by mohlo ohrozit, či dokonce ochromit jejich hospodářskou činnost. Z toho vyplývá, že podmínění odpovědnosti dopravce tím, že škoda vznikla v důsledku realizace rizika spojeného s leteckou dopravou nebo že existuje souvislost mezi „nehodou“ a provozem nebo pohybem letadla, neodpovídá obvyklému významu pojmu „nehoda“ uvedenému v čl. 17 odst. 1 Montrealské úmluvy ani cílům sledovaným touto úmluvou. Kromě toho omezení povinnosti leteckých dopravců k náhradě škody pouze na nehody související s rizikem spojeným s leteckou dopravou není nezbytné k tomu, aby se předešlo tomu, že na letecké dopravce bude kladeno nadměrné břemeno náhrad. Jak bylo uvedeno v bodě 39 tohoto rozsudku, tyto dopravci se totiž mohou své odpovědnosti zprostit nebo ji omezit.

Související judikatura: rozsudek ze dne 6. května 2010, *Walz*, C-63/09, EU:C:2010:251, rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, *Espada Sánchez a další*, C-410/11, EU:C:2012:747.

Relevantní právní úprava: čl. 17 odst. 1 Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, jež byla uzavřena v Montrealu dne 28. května 1999, podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 a schválena jeho jménem rozhodnutím Rady 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001.

Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers (věc C-263/18)

Datum rozhodnutí: 19. prosince 2019

Závěr: *Poskytnutí elektronické knihy k trvalému užívání prostřednictvím stažení spadá pod pojem „sdělování veřejnosti“ a konkrétně pod pojem „zpřístupnění [...] děl [autorů] veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí“.*

Skutkové okolnosti: Několik vydavatelů pověřilo sdružení NUV a GAU, která se zabývají ochranou zájmů nizozemských vydavatelů, aby zajistily ochranu a dodržování autorských práv, která jim udělili nositelé

těchto práv prostřednictvím výhradních licencí. Společnost Tom Kabinet Holding je jediným akcionářem společnosti Tom Kabinet Uitgeverij, která vydává knihy, elektronické knihy a databáze, a společnosti Tom Kabinet. Posledně uvedená společnost spravuje internetové stránky, na kterých dne 24. června 2014 začala nabízet online službu spočívající ve virtuálním trhu s „použitými“ elektronickými knihami. Dne 1. července 2014 podala sdružení NUV a GAU na základě zákona o autorském právu proti společnostem Tom Kabinet, Tom Kabinet Holding a Tom Kabinet Uitgeverij návrh u soudu v Amsterdamu příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních, který se týkal této online služby. Soud v Amsterdamu jejich návrh zamítl, jelikož měl za to, že existence porušení autorského práva není *prima facie* dostatečně pravděpodobná.

Právní stránka: Pojem „sdělování veřejnosti“ se vztahuje na jakýkoli přenos nebo další přenos díla po drátě nebo bezdrátově pro veřejnost nepřítomnou v místě, ze kterého sdělování vychází. Pojem „zpřístupnění veřejnosti“, který je součástí širšího pojmu „sdělování veřejnosti“, potom předpokládá, že dotyčné veřejnosti bude umožněn přístup k dotčenému chráněnému dílu z místa i v době, které si každý jednotlivec zvolí. Pokud jde konkrétně o zpřístupnění díla nebo předmětu ochrany veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí, rozhodujícím úkonem je úkon, který spočívá ve zpřístupnění díla veřejnosti, a tedy v jeho nabídce na stránkách přístupných veřejnosti a který předchází fázi skutečného přenosu na požádání, a není přitom rozhodné, zda určitá osoba toto dílo skutečně získala. V projednávaném případě je nesporné, že společnost Tom Kabinet zpřístupňuje dotčená díla každé osobě, která se zaregistruje na internetových stránkách čtenářského klubu, s tím, že má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí, takže poskytování takové služby je nutno považovat za sdělování díla ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, přičemž není nutné, aby uvedená osoba této možnosti využila a skutečně elektronickou knihu z těchto internetových stránek získala. Právo na sdělování veřejnosti je přitom relevantní i tehdy, pokud několik nepropojených osob, které jsou členy veřejnosti, může mít z různých míst a v různém čase individuální přístup k dílu dostupnému pro veřejnost na internetových stránkách, a že se veřejnost skládá z jednotlivých

členů. Pojem „veřejnost“ pak zahrnuje určitý minimální práh, což z tohoto pojmu vylučuje příliš malou skupinu dotčených osob, a je třeba přihlídnout ke kumulativním účinkům vyplývajícím z toho, že chráněné dílo je prostřednictvím stažení zpřístupněno potenciálním adresátům. Je tedy třeba zohlednit zejména počet osob, které mají přístup k témuž dílu souběžně, a také skutečnost, kolik z těchto osob k němu má přístup postupně.

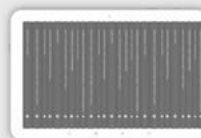
Související judikatura: rozsudek ze dne 14. června 2017, *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, rozsudek ze dne 7. prosince 2006, *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764.

Relevantní právní úprava: čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.

Připravil: Jan Tlamycha

Monografie Wolters Kluwer

K dispozici také jako knihovna v ASPI

ASPI

NOVINKY

Programování pro právníky

Lukáš Michna

Právníkův průvodce možnostmi, jak si se znalostí základů programování usnadnit práci a zpříjemnit život je originální monografie, která má sloužit jako zdroj praktických informací pro všechny, kdo by si chtěli vyzkoušet (nebo se dozvědět víc o) programování.

Autor velice srozumitelně a čtivě vysvětluje obecné základní informace a zároveň návodně na jednotlivých příkladech ukazuje, jak s programováním začít. Po přečtení knihy by měl mít čtenář poměrně kvalifikovanou představu, co programování obnáší a měl by být schopen si připravit jednoduchou utilitu.

smarteca

Monografie jsou k dispozici také v ASPI a jako e-knihy

Objednávejte na www.wolterskluwer.cz/obchod

 Wolters Kluwer

Když si musíte být jisti